

Forslag

til

Lov om ændring i lov om afgift af motorkøretøjer m. v.

Fremsat den 9. december 1958 af *ministeren for offentlige arbejder*.

I § 4, stk. 6, i nævnte lov indføjes efter „køretøjet“ som nyt 4. punktum:

„Samme regler gælder for motorkøretøjer, der er indrettet til befording af flere end

7 personer, føreren iberegnet, og som erhvervmæssigt anvendes til befording af personer over landegrænsen“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den ministeren for offentlige arbejder ved lov nr. 38 af 13. februar 1952 (rigsdagstidende 1951-52, tillæg A, sp. 3681, folketinget sp. 1976, 2092, 2126 og 2180, landstinget sp. 431, 440 og 442) givne bemyndigelse til at tilbagebetale erlagt vægtafgift for motorkøretøjer, der benyttes til erhvervmæssig transport af gods over landegrænsen, søges ved nærværende lovforslag udvidet således, at den under i øvrigt samme betingelser tillige omfatter de af lov nr. 131 af 23. marts 1948 om international omnibuskørsel m. v. omfattede motorkøretøjer, der benyttes til erhvervmæssig befording af personer over landegrænsen.

Som det vil fremgå af den som bilag vedlagte henvendelse fra „Turistvognmændenes Landsorganisation“ gør der sig i al væsentlighed lignende betragtninger gældende som for de af lov nr. 38 af 13. februar 1952 omfattede motorkøretøjer, der erhvervmæssigt befordrer gods over landegrænsen, idet også danske turistvognmænd udsættes for dobbelt beskatning, når de kører i udlandet, et forhold, der bliver meget føleligt for de enkelte ejere af turistbiler, da udgiften til skatterne, der i øvrigt er væsentligt højere i udlandet end den afgift på 4 kr. pr. dag, der i Danmark afkræves af tilsvarende udenlandske turistbiler, af konkurrence-

mæssige hensyn kun vanskeligt kan lægges over på billetprisen.

Hertil kommer yderligere, at lov nr. 51 af 5. marts 1958 om refusion for rutebiler ikke finder anvendelse for turistbiler, men at der i det folketingsudvalg, som behandlede dette lovforslag, af regeringen blev afgivet tilsagn om fornyet overvejelse af afgiftsproblemerne for turistbiler (folketingstidende 1957-58, tillæg B, sp. 293).

De i medfør af § 7 i motorafgiftsloven med andre lande afsluttede aftaler om gensidig afgiftsfrihed kommer ikke alle den erhvervmæssige kørsel til gode, idet en række aftaler kun angår personmotor-køretøjer, der er indrettet til befording af højst 7 personer. De efter krigen indledte forhandlinger under Economic Commission for Europe (ECE) i Geneve om videregående afgiftsfrihed har endnu ikke ført til noget resultat.

Under hensyn til det ovenfor anførte har ministeriet, indtil en almindelig aftale om gensidig afgiftsfrihed mellem de lande, hvor de danske turistbiler fortrinsvis kører, måtte blive truffet, fundet det rimeligt, at „Turistvognmændenes Landsorganisation“s andragende imødekommes, således at der fra og med 1. april 1959 ydes turistbiler delvis tilbagebetaling af erlagt vægtafgift i